

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

în Austro-Ungariă pe an pentru cărțurari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face p 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimit numai la administrația foii și costă: un rând petit, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Administrația: strada Dragoș N-rul 3.

Fraților munteni!

Contele Bellegarde, deputatul ales de voi în camera deputaților din Viena (sfatul împărăției), care v'a fost ca un frate, ca un părinte, și v'a ajutat mult, căci a cunoscut bine durerile și năcazurile voastre multe, a depus mandatul său și s'a dus.

Mincinoșii și rău voitorii țărănimii spun, că el a făcut acest lucru, pentru că nu mai voește să lucreze pentru țărani. Adevărul este însă acesta: Contele a avut altă pricină, când s'a dus, adică s'a îngreșat de ticăloșiile multe, ce le-a văzut în jurul său, iar în loc să aflu sprijin și ajutor la politicianii noștri, a aflat neîncredere, pismă și dușmănie, care a mers așa de departe, încât și bărbații de încredere ai săi, cari i-se vârtau la început nechemați în ochi, cum a fost de pildă d. consilier Reuț, l-au vândut în urmă, ca Iuda pe Christos, numai ca să-i poată lua locul.

S'a mai îngreșat contele Bellegarde și de acei deputați români aleși de țărănime, căreia i-au făgăduit înainte de alegere multe și frumoase lucruri, cari în loc să apere țărănimea de dușmanii săi de moarte, vânează numai după măririi și fac gheșefturi personale, de pe urma cărora se îmbogățesc, în vreme ce țăraniii părăsiți de ei și ajutorul lor făgăduit sunt aproape de peire. Și lucrurile amenință să se înrăutățească tot mai tare, fiindcă însuși capitanul partidului nostru românesc, d. Iancu Flondor, samănă, că s'a pus în fruntea gheșeftarilor, cărora din diferite cauze le dă sprijin,

pângărindu-și numele său cel bun. De altfel cum ni-am putea explica faptul, că a binevoit, să iasă și D-lui odată din curtea sa dela Storojineț fără muzicanți, călăreți și steaguri pentru a se coborî în mijlocul muntenilor noștri la Câmpulung, unde a vorbit plin de dușmănie neadevăruri împotriva contelui, a amenințat ca totdeauna, că, dacă nu i-se vor supune toți și nu-l vor alege pe consilierul Reuț deputat, va depune conducerea partidului? Decât să-i poruncească alți politicieni gheșeftari, ce să facă, fără ca el să aibă voința sa proprie, e mult mai cinstit să depue conducerea, căci numai D-lui nu conduce azi partidul românesc din țară. Era oare cu cale și cinstit, că D-lui ca șef al partidului și president al adunării din 31. Octomvrie să influențeze pre membrii comitetului național districtual, pre cine au să aleagă deputat? Este aceasta procedura unui om cu dreptate? D. Iancu Flondor n'a avut ce căuta în întrunirea comitetului național districtual, din care nu face parte. El a jucat în adunarea aceasta ca mulți alți nechemați, bună oară judecătorul Zacharowski, rolul de agitator al consilierului Reuț și a smomit pre cei slabi de înger și fără de curaj, să apuce o cale greșită, pe care, dacă vor merge, numai bine nu vor afla. Un om cinstit și iubitor de adevăr, care mai are încă si pretensiunea închipuită, a fi conducătorul poporului, nu se cuvine, să abată pre fii poporului său din calea cea bună și să provoace neîncredere la popor în prietenul său cel mai mare. Dacă contele Bellegarde nu este amic

al poporului și nu a lucrat și jertfit destul pentru popor, arete-ni d. Iancu cav. de Flondor, șeful partidului național din Bucovina, ce a lucrat și jertfit el pentru nația sa. Dacă ni va documenta, că meritele sale pentru neamul nostru sunt mai mari ca ale d. conte Bellegarde, apoi l-om crede, până atuncia însă purtarea sa la adunarea comitetului național districtual din Câmpulung nu poate fi judecată altfel, decât lipsită de tact și dușmănoasă neamului nostru. Așa un domn nu merită să fie capul poporului român din Bucovina.

Gazeta noastră e anume scrisă, ca să vă deschidă ochii, pe cari mulți deputați și lingăii lor caută să-i tulbure cu colb de minciuni gogonate, pentru ca să-și poată face nestingeriți de nime mendrele lor pe spatele voastre gârbovite de nevoi.

Nu vedeți câtă deosebire este între omul muncii, cinstei și modestiei, care a fost contele Bellegarde, și între politicianii necinstiți, buni de gură, dar răi de faptă și fără obraz, cari aleargă cu limba scoasă după mandate? Nu înțelegeți, că cei, ce vă îndeamnă, să glăsniti pentru consilierul Reuț, sunt niște dusmani fățarnici, de cari trebuie să vă feriți ca de ucigăl-crucea. Adevărul acesta urmează din faptul, că Dr. Straucher, căpitenia cahalului jidovesc din țară, a dat poroncă la toți jidanii alegători din districtul electoral Vatra-Dornei-Câmpulung să glăsuiască la alegere pentru d. consilier Reuț. Interesele poporului român din țară se bat cap în cap cu interesele Jidanilor. Dacă Jidanii îl țin pe d. Reuț de mai bun deputat decât pe contele Bellegarde numai încape nici o îndoială că d. Reuț nu poate fi deputat de folos al Românilor.

Nu vă lăsați deci înfricați de gândul, că d. conte Bellegarde nu va primi mandatul! Cinstea lui l-a silit să vă spue, că nu primește mandatul, fiindcă, după cum stau lucrurile acuma, nu-i nădejde, că va pute lucra singur cu folos pentru țărani, că ceilalți politiciani gheșeftari nu numai că nu-l sprijinesc, dar îi pun bețe în roate și caută să-l înnegrească în fața poporului. Urmarea este, că poporul în loc să-i măture pe cei leneși și minciunoși, ce bârfesc împotriva contelui Bellegarde, ei încep să creadă în minciunile lor, ceia ce trebuie să supere tare pe conte.

De aceea muntenii noștrii, cari

mai voesc, să mai ajungă zile bune și senine, trebuie să-l aleagă pe d. conte Bellegarde numai decât.

Prin alegerea aceasta ei vor da două și mari dovezi la lume:

1. Că sunt mulțămitori față de marele lor sprijinitor și apărător, dela care așteaptă și pe viitor să-i scape de nevoi și

2. că nu se lasă îmbătați cu apă rece și înfricați de nime, ca să aleagă în locul contelui un om, care nu le poate isprăvi nimic.

Urmarea va fi, că după pilda frumoasă și bărbătească a muntenilor noștri se vor lua și ceilalți țărani înșelați și amăriți din celelalte districte și vor alege și ei numai bărbați curați, cinstiți, și muncitori, iar nu numai niște gheșeftari și vânători de măriri. Cu aceștia apoi vom pute isprăvi minuni!!

Cu ei va birui contele Bellegarde puterea Rușilor, cari ne pradă limba și legea strămoșască, pe Jidani, cari ne fură moșiile, de rămânem pe drumuri și va sili stăpânirea, să ne facă dreptate sântă, așa cum stă scris în legile înțelepte ale împărăției, pe cari toți veneticii le calcă la noi în picioare, numai pentru că deputații nu-și fac datoria lor de aparători cinstiți și neînfricoșați ai poporului, ce i-a ales.

Muntenilor! În mânele voastre stă acuma soarta și cinstea poporului român din Bucovina.

Dacă nu vă veți lupta vitejește, ca leii, pentru ca să le apărați de peire, atunci singuri v'ați săpat groapa și nu se va mai găsi un prost, care să vă facă slujbă cinstită, fără să vă ceară plată, ca contele Bellegarde.

Deci glăsuiți cu toții numai pentru contele Francisc Bellegarde, fără a vă lăsa îmbătați cu apă rece sau înfricați, căci, mărire Domnului, aveți și minte deschisă și bărbație!

În era organizației naționale.

Înainte de 7 ani, într'o sară de primăvară, s'au adunat într'un local de bere din Cernăuț pe strada Cucurului Mare, mi se pare că în casa d-lui G. Vistec, câți-va bărbați în frunte cu domniile Fl. Lupu și A. Onciul și au înjghebat societatea politică „Unirea”, societate, care avea de scop desrobirea poporului țărănesc de sub „robia politică a popilor și boerilor”.

Starea politică de pe atunci a poporului se putea numi cu drept cuvânt robie, pentru-că, pecând vr'o câți-va boeri și prieteni de ai lor din Cernăuț s'au fost constituit în „comitet național“ și dormiau în liniște pe câte-va hatâruri apucate în numele nației, marea mulțime de inteligență și popor din celelalte orașe și de pe la țară n'avea nici o orientare și înghiția numai noduri de durere, văzând cum se distramă pe rând de către dușmanii noștri puterea și averea românească. E lucru firesc, că, așa fiind împrejurările, „Unirea“ și „Voința poporului“ au aflat îndată lipași și mișcarea „democrată“ a prins rădăcini cu atâta mai repede, cu cât conducătorii depe atunci ai, națiunii și foaia „Patria“ au ignorat cu multă mândrie noua mișcare. „Unirea“ a fost însă nu făt mort, căci afară de câte-va adunări sau apeluri către „poporul țărănesc“ nimic nu s'a mai făcut din partea ei. D-nii Lupu și Onciul, cari munciau și zi și noapte pentru noua mișcare, scriind singuri un jurnal și cutrierând țara dela un capăt la altul. Ei au devenit însă îndată cei mai însemnați bărbați ai țerii, așa că după câteva luni nu se mai pomenia nimic de „Unirea“, ci numai de Onciul și Lupu. Munca lor a fost uriașă și rezultatele uimitoare. Deja în alegerea parțială din Suceava pentru dietă, întâmplată în 28 August 1903, mulțimea poporului se decide pentru d. Onciul și suntem convinși, că d-lui n'a fost purtat atunci de mii de brațe țărănești pe sus numai din cauza berii, ce se cinstia la Hotel Central. Însuflețirea mulțimei venia atuncia din terea credință, că în sfârșit s'a aflat omul care va fi în stare să scuture din spatele țărănimii nesfârșitele nevoi, ce le suferia ea biata din partea diregătorilor, a cămătarilor de bani, de pământ, de muncă și de pâne ba chiar și din partea unora din inteligența dela sate. D-l Onciul, ajuns în dietă, i-a propus d-lui I. Flondor o împăcare, pe care acesta a respins-o, pentru-că Onciul cerea dela boeri câte-va jertfe. Anul 1904 a adus frământări noue. Alegerile dietale au zdrobit cu totul puterea „Comitetului național“. Pe toată linia au reușit candidații „democrați“, adecă candidații d-lor Lupu și Onciul. În cercul electoral al marșalului țării a fost ales la cererea susnumiților țaranul Alexandru Buburuzan. Ei l'au cerut „ca să fie un țaran, care să controleze lucrările lor“. Puterea democraților era acuma la înălțime, însă lipsea . . . organizația. Afară de d-nii Lupu și Onciul nimene nu știa, ce se lucră și cum se lucră. Voința poporului sta sub controla aspră a d-lui Lupu și când d-l Onciul lipsia din țară, primul era stăpân peste toate. D-lui făcea și desfăcea legi și alianțe, fără să mai fie controlat de nime, afară de foile jidovești, cari așteptau doară vr'un colac, cu care să-și astupe gura. „Democrații“ în loc să reînvieze „Unirea“, sau să încerce un alt sistem de organizare națională, au lăsat să treacă timpul cu batjocuri și cu adunarea de cât se poate de multe mandate publice în spinarea D-lui Lupu. O organizare puternică națională ar fi fost foarte ușoară, după ce întreaga învățătorime era democrată. Lipsa de organizare la noi li-a dat în 1905 Rutenilor blastămatul curaj, de au cercat, să ni fure un mandat parlamentar românesc, rămas gol în urma retragerii D-lui Lupu,

care devenise pentru aceea president la banca țării. Mulțemită iubirii de neam a tineretului universitar și inteligenței dela țară mandatul acesta ni-a fost păstrat și a încăput tot în mâna democraților, cari se desbăraseră din cauza aceasta de prietenia Rutenilor. Acuma deabia s'a încercat din unele părți o împăcare între Români și rezultatul a fost, că s'a constituit o „Dirigență națională“, în care ședeau „democrați“ și „conservatori“, dară cea mai măreață faptă a acestei dirigențe a fost, pe lângă edarea slabănoagei „Gazeta Bucovinei“, participarea la expoziția din București, unde se pare, că a avut mai multă trecere Nicolai Vasilco decât toată Dirigența noastră. Dar poporul n'a avut nimic din toate acestea, căci, dac'ar fi rămas după dirigență, nici un țaran n'ar mai fi văzut Bucureștiul. „Gazeta Bucovinei“ a fost mai mult un isvor de venit pentru un avocat român, marele editor al acestei foi. „Dirigența“ a chemat și țărani pe la Cernăuț, dar aceștia au văzut numai cum democrați și conservatori s'au sărutat dulce, după ce s'au spus un car de vorbe frumoase.

Instituțiunile culturale ale poporului au adormit pe timpul Dirigeuței și mai adânc, eară nevoile țărănești s'au sporit înspăimântător. Dară Dirigența a pățit-o ca și Unirea la timpul său. Nimene nu lucra nimic în Dirigență, numai Lupu și Onciul. Resultatul a fost, că dânsii au pus mâna pe toată conducerea, ca să lucre tot în sens „democrat“. S'au stârnit din cauza aceasta nemulțămiri și Dirigența a murit de-odată cu Gazeta Bucovinei. N'a durat apoi mult și un nou partid de luptă s'a ridicat „Aparariștii“. Se'nțelege că aceasta s'a întâmplat înaintea alegerilor parlamentare, „Apărarea“ tânăra s'a luat la trântă cu „Voința“ batrână și lupta a fost mai urită ca toate cele dinainte.

Voința cu Onciul și Lupu se rezima pe învățători, iară Apărarea cu Dori Popovici și Toscu Procopovici se rezima pe preoți. Poporul trebuia acum câștigat cu ori ce preț. Au fost la alegeri candidați democrați și aparariști și după o agitație nebună au reușit un democrat (A. Onciul), un apararișt (T. Isopescul), doi democrați-aparariști (A. Hurmuzachi și V. Simionovici) și contele Bellegarde, care a fost ales de popor contra amânduror partidelor. În districtul Humor-Solca, unde s'au ciocnit capii partidelor Onciul și Popovici, lupta a fost de tot ciudată și Onciul a reușit abia la balotaj. Asupra alegerii din Gura-Humorului vom mai reveni. Dintre deputații, aleși contele Bellegarde și-a împlinit slujba în modul cel mai acurat, căci numai dânsul a căutat să descarce din spatele țaranilor, cari l-au ales, sarcina cea de tot grea a cămătarilor de tot soiul. El a căutat să petreacă în mijlocul poporului și să-i audă nevoile. Din alegerile din 1907 atât democrații, cât și apazariștii au eșit slăbiți de tot, iară aparariștii ruinați materialmente. Deputații aleși au mers la Viena desbinați și numai cu mare greutate i-a succes contelui Bellegarde să-i adune într'un blub parlamentar. Neputința de-a se mai pieptui, i-a silit apoi pe democrați și pe aparariști să meargă la Strojineț și să-l roage cu lacrimi în ochi pe d-l Ianu Flondor, ca să se pue în fruntea națiunii

și s'o scape de perire. Și d-lui, care la 1907 n'a voit, să-i conducă pe aparariști contra democrațiilor, la 1908 rugat mereu de amândouă taberele s'a hotărât să-și părăsească nepăsarea de 5 ani și să se facă „căpitan“ al Românilor uniți. În Cernăuț s'au făcut iară adunări mari în cari cei, ce au fost jurat odată, să nu se mai uite unul în ochii celuilalt, s'au sărutat și mulțimea s'a bucurat și s'a făcut mare împăcare, punându-se la cale planul unei organizații trainice a întregului popor, care organizare să împiedece pe veci ori ce neînțelegere pe terenul politic, economic etc. etc. Iancu Flondor n'a fost la adunările acestea, și nici n'a luat conducerea „Comitetului național provizor“ până după aproape un an. Trăgănarea aceasta ni-ar fi putut-o explica „Patria“, noul organ al „Comitetului“, dară n'a făcut-o până astăzi. Comitetul național provizor a început organizarea națională cu tipărirea unei broșuri, lucru ne mai pomenit până acuma în organizațiile altor popoare. În broșura această au născocit ei și teoria, că poporul românesc din Bucovina se va organiza decătră oamenii comitetului național fără concursul deputaților. Câți-va deputați de altfel nu prea simțitori la nevoile districtelor, s'au simțit jigniți prin decisiunea aceasta teoretică a comitetului și au protestat, puind totodată mâna și pe foile „Apărarea Națională“ și „Apărarea Neamului“, cari cu creditul d-lor Gr. Halip și E. Isopescu se mai târau încă. Iară-și a intervenit contele Bellegarde și pacea a fost păstrată, după ce „Comitetul național provizor“ a admis, că districtele să se organizeze de deputați împreună cu „Comitetul“. De atunci s'au strecurat doi ani de zile. Comitetul național a ramas tot provizor, comitetele districtuale n'au dat nici un semn de viață, ba unele nici nu s'au constituit măcar, iară șeful său „căpitanul“ nu s'a expus numele decât de două sau trei ori sub niște mici comunicate din „Patria“.

După aproape 10 ani de nesfârșite frământări politice am ajuns azi, ca să n'avem nici o organizare și să nu vedem împlinit din cauza aceasta nici un punct din multele programe; ce s'au croit. În toamna aceasta, iară înaintea alegerilor dietale, și-au adus însă aminte șeful și comitetul național provizor, că organizarea lor, pusă în broșuri, de doi ani de zile stă baltă și s'au mișcat puțin ținând adunări pentru alegerea de comitete districtuale definitive. Se'nțelege că prostia, ca districtele să se organizeze fără deputați, a trebuit s'o simțască tocmai acel Bellegarde, care la timpul său a căutat, ca pe tema aceasta să nu se facă o nouă disbinare națională. Districtul lui Bellegarde l-a organizat la voința comitetului național deputatul Onciul.

Dar la adunările districtuale s'au spus câte-va adevăruri și au fost aleși oameni, cari se vede, că nu erau tocmai pe placul „centralilor provizori“, căci congresul național fixat pe 2 Nov. s'a amânat din nou, deci provisoratul a fost prelungit definitiv, ca să se poată face după plac alegerea din Câmpulung și să se mai poată tocmi nnele „proștiile districtuale“.

Dar până când! poporul geme sub greutatea, toată organizația economică ni e în pericol, iară Rutenii pășesc mereu pe teren românesc și noi tăcem și amânăm.

Cerem în numele poporului dela Comitetul național organizație grabnică și solidă! Cerem ca organizația să se facă în fie-care district de deputatul respectiv, care deputat să fie măcar odată pe lună adunare cu reprezentauța districtuală.

Cerem, ca organizația să porceadă de jos și să cuprindă în sine toate păturile națiunii noastre și toate terenele de viață ale noastre. Dacă provizorii doritori de mandate și măririi nu pot organiza țara se vor afla în curând oameni, cari fără poftă de deputăție, vor organiza poporul în așa fel, ca poporul să-i facă pe deputați și nu intriga, minciuna și târârea chiar înaintea dușmanilor noștri de moarte.

Demisiunea șefului partidului național.

Politica făcută de bărbați improvisați, de autorități și providențe proclamate în întruniri electorale, de retori și de sofști a fost, este și va fi totde-auna a politică nenorocită în consecințele ei, zice d. Aurel Popovici în cartea sa valoroasă „Naționalism sau Democrație“. Cuvintele aceste se potrivesc de minune la împrejurările noastre.

Am urmărit activitatea scurtă a d-lui Dr. Iancu cav. de Flondor, șeful de până acum și cum se pare și în viitor al partidului național român din țara noastră, de la intrarea sa în arenă vieții publice.

Ca deputat în camera provincială, pe timpul nefastei ere Bourguignon, a probat, că chiftește de sentiment național, dară în focul cuvântării trece marginele, pe cari un politician trebuie să le respecte, dacă voește să ajungă la țânta dorită. Are inimă caldă, îi lipsește însă în urma firii sale vehemente cugetarea rece și prevederea urmărilor faptelor sale. El a făcut sacrificii enorme, edând două ziare politice. Cu sumele cheltuite fără folos ar fi putut să-și perpetueze memoria până într'un timp nedeterminat, dacă le-ar fi dedicat pentru scopuri culturale românești. Colaboratori potriviți și desinteresați n'a știut să-și aleagă, pentru-că i-a lipsit cunoștința deplină a persoanelor, cari-l încunjură și a plătit scump și în privința aceasta esperiențele făcute.

S'a fost lăsat de politică în urma purtării incalificabile a deputatului Dr. Aurel cav. de Onciul, care în timpul scurt decând face politică, a trecut prin nenumărate metamorfoze, lingând azi, ce a scuipat ieri. Ce-a fost cu neputință de crezut, el s'a împăcat cu toate aceste cu Dr. Aurel cav. de Onciul, primind a figura ca șef al partidului național român, pre care de fapt l-au condus și-l conduc tot numai Dr. Aurel cav. de Onciul și cumnatu-său Dr. Florea Lupu, după cum recer interesele lor particulare.

Primirea șefiei partidului național sub împrejurările, în care i-a fost oferită, este greșala cardinală, ce-a comis-o d. Dr Iancu cav. de Flondor. De nu primia conducerea partidului, care i s'a oferit numai, ca să se poată susține elementele, ce urmăresc numai scopuri personale în politică pe cheltuiala sa, elementele aceste ar fi fost delăturate din viața noastră publică și pacea în sinul poporului nostru ar fi fost deplin și definitiv restabilită. Cât timp vor fi între politicienii noștri caractere mășave, hoți, cari voesc să se înavuțască în mod necinstit sub masca naționalismului și a demofilismului, până atunci nu va fi pace între Români. Revista politică nu are de scop, să producă desbinare între Români, să formeze un partid nou, ci să rupă masca de pe fața acestora, cari abuzează de încrederea poporului român. În jurul „Revistei politice“ s'au grupat câți-va bărbați desinteresați, dară revoltați, văzând mișeliile, ce se comit pe spinarea bietului popor neștiutor, care, nefiind informat, nu vede și nu știe, ce fapte comit politicieni de-ai noștri, cari se laudă în gura mare, că-s amici ai poporului. Noi am spus-o verde și franc fără rezervă, că vom controla faptele politicienilor noștri. Până acuma ni-am împlinit misiunea încă numai foarte puțin. Nu credem, că aceasta ținută a noastră să fie cauza demisiunii d-lui Dr Iancu cav. de Flondor dela conducerea partidului, pentru-că întreprinderea noastră este nobilă, în interesul cauzei naționale și de aceea nici nu poate fi condamnabilă. Ceea ce credem însă este, că d. Dr Iancu cav. de Flondor s'a înspăimântat în urma descoperirilor noastre de societatea, în care a intrat. Dacă am lovit și în el ca șef al partidului am avut în vedere în prima linie pe acei politicieni din jurul său, cari abuzează de firma cinstită a partidului. Prin aceasta nu vroim însă să zicem, că loviturile noastre au fost nemeritate. Dacă d. Dr Iancu cav. de Flondor s'a retras în urma destăinuirilor noastre de la conducerea partidului, ca să strice cuibul infectat, în care a fost tras mai mult cu de-a sila, ne pare bine.

Este însă și o altă combinațiune. Sunt adecă persoane, cari susțin, că d. Dr Iancu cav. de Flondor, având o mulțime de afaceri private de-o însemnătate foarte mare pentru dânsul și familia sa, s'a retras de la conducerea partidului, pentru-că, ne-având timpul necesar, să se dedice afacerilor noastre publice, nu voește să fie și mai departe figurant, deoarece treburile noastre naționale sunt încălcite și se teme, că răspunderea va pica pe el. D. Dr Iancu cav. de Flondor preferă deci să se retragă sub pretesul desbinării partidului în urma reapariției „Revistei politice“. Dacă afacerile particulare complicate recer retragerea d-lui Dr Iancu cav. de Flondor de la conducerea partidului atunci nu i se poate face nici un reproș pentru-că în cas contrar nu se poate face nici una nici alta în mod coresponsător. Probă este faptul, că el, ca șef al partidului în doi ani de zile n'a făcut alta nimicică, decât că a participat în vara anului trecut la o adunare ținută la Suceava și în anul acesta la adunarea comitetului național districtual din Câmpulung, la care a dat probă, că-i lipsesc calitățile unui bărbat politic. Căci ce era mai simplu, decât, văzând

tendința și voința poporului, de a realege pe d. conte Bellegarde de deputat; să se fi dat pe partea poporului și toate neînțelegerile iscate în urma nătângiei d-lui Dr Iancu cav. de Flondor ar fi fost evitate. Noi suntem siguri, că și d. Iancu cav. de Flondor este convins, că d. conte Bellegarde ar fi un deputat incomparabil mai bun decât d. Dr Reuș. D. Dr Iancu cav. de Flondor a pus însă dispozițiuni ale unui statut nevotat și neacceptat prin urmare neesistent încă mai presus de interesul poporul și al națiunii. Dacă va izbucni deci desbinarea latentă de până acuma în mod pronunțat și neîndoelnic între Români din Bucovina, ea va fi numai meritul imprudenței d-lui Dr Iancu cav. de Flondor.

După combinația a treia renunțarea d-lui Dr Iancu cav. de Flondor la conducerea partidului este numai un truc pentru a provoca un vot nou de încredere și o realegere demonstrativă nouă de șef al partidului, pentru ca să se poată zice, că adunarea națională desconsideră și desaproabă „Revista politică“.

Dacă alternativa ultimă este cea adevărată, d. Dr Iancu cav. de Flondor va da o probă nouă și mai evidentă, că este numai un bărbat ambițios și din cauza aceasta neapt de totului tot a conduce destinele poporului român din Bucovina. Să nu creadă el însă, că „Revista politică“ și-a schimba vederile și convingerea în urma realegerii sale.

Răspuns Domnului Aurel Onciul.

Domnul Aurel Onciul s'a făcut degeaba (?) avocatul politicienilor noștri gheșeftari, căci altfel nu ne putem explica, de ce să leagă tocmai el de noi în gazeta „Foaia poporului“, care cu un număr mai înainte scria negru pe alb, că „nime dintre cei curați n'are pricină să ne ducă frica“. Sau poate se ține și dumnealui de cei „necurați“? Mai știi? Multe minuni mari s'au mai văzut în politica noastră! De ce adecă nu s'ar mai întâmpla și aceasta mai mică?

Pentru cuvintele frumoase, cu cari ne-a privit „Foaia poporului“, noi i-am mulțămît frumos și nădăduiam, că vorbele ei nu vor fi fațarnice, că într'adevăr ne va primi cu toată dragostea ca pe niște luptători pentru binele neamului nostru din această țară. Dar vorbele ei au fost fățarnice.

În loc s'o vedem la lucru împreună cu noi, cum făgăduia mincinoasa, luând în mână un măturoiu puternic, pentru a ne ajuta să scoatem din casa noastră mulțimea de gunoiu politic, ce ne otrăvește trupul și sufletul, ea începe să ne lovească la cap cu condeiul d-lui Aurel Onciul.

Multă vreme a mai batjocurit d. Aurel Onciul în mișeliile politice din țară. Cu toții ne aducem bine aminte de cuvântările sale în adunări (nici nu vorbim de articolele scrise!) în care era tot vorba de un grajd iu mare și plin de gunoiu, pe care făgăduia, să-l curățască. Ți-ai văzut! Azi stă singur frumușel în el, după ce a alungat pe înaintașii săi. Și în loc să se apuce

de curăţit, el singur dă cu gunoii în cei, ce vreau, să încerce a-l curăţi.

Dumnealui se vede, că n'a cetit bine articolul din fruntea numărului întâiu al gazetei noastre, unde spunem răsvedit că nu suntem gazetă de partid nici nu voim să facem vreunul şi că în jurul ei nu se află oameni hămisiţi şi scăpătaţi, cari fac zurbală în ţară, doar ar pute încăpe şi ei la troaca cu barabule.

Ţinem la unirea noastră politică, pe care nu vom încerca, să o spargem, dar credem că avem dreptul, să facem şi noi puţină controlă în politica noastră. De ce ar avea mai mult drept, să o facă aceasta, foile jidoveşti sau nemţeşti?

Noi credem că, foarte mulţi Români din ţară, din cei „cu sufletul curat“, s'au bucurat, că am scos foaia noastră, ca să mai vorbim despre unele lucruri, ce se ascund cu scop poporului nostru. Iar nouă ne trebuie lumină, foarte multă lumină, ca să piară şi cel din urmă duh necurat dintre noi! !

Noi venim în faţa lumii cu fapte adevărate. Şi în loc ca cei cu musca pe căciulă să stea cu noi la sfat, ca să ne lămurim, ei întâi tac ca chiticul şi apoi ne batjocuresc.

Numai, „pelinci“, să fie oare de spălat la noi, cum spui D-tă domnule Onciul în frumoasa limbă a „Voinţei“ moarte? Bine ar fi! Dar este un munte de rufe murdare,*) cari s'au tot strâns mai cu samă decând cu unirea şi înjgebarea aşa numitului partid de sub şefia D-lui Flondor, care doarme dela naştere şi până acuma, de i-au pătuzit şi pelincele sub el, să nu fie cu bănat!

Ştim că noi nu vom fi în stare să spălăm rufele şi pe politicianii gheşeftari şi groşi de obraz, dar voim să le svârlim lumina pe faţă ca să-i vadă lumea cât de curaţi sunt de se tot tem de ea!

Politica este o maşinărie ciudată şi cu multe şuruburi, de'ti vine să înnebuneşti, când îţi baţi capul cinstit cu ea, spune domnul Onciul. Se pre poate! Noi însă vedem, că până acuma, slava domnului, încă nici un deputat de ai noştri n'a nebunit. — Alţii spun că da — Din potrivă, îs sănătoşi, rumeni, veseli şi bogaţi, ceia ce înseamnă, că nu şi-au pre bătut capul cu ea.

După ce vorbeşte de ceasornice, stomah, descântece şi multe alte comedii, domnul Aurel Onciul sfârşeşte articolul său în potriva noastră cu o vorbă de dispreţ şi batjocură: ne face cârpaci!

Întrebăm cinstiţi cetitori: Unde sunt atâţia meşteri-strică, ca la noi în politică, — nu-i nevoie şi de cârpaci?

Ba nu, zău! Dacă n'ar mai fi şi nişte cârpaci cinstiţi şi ieftini pelângă cei meşteri mari de modă americană scumpi ca focul, ne-ar intra tot glodul şi udeală la picioare, de ne-am pute atrage o răceală de moarte, de care nu ne-ar scăpa nici un doftor politic cu vorbele lui dulci.

Aşa a fost de când îi lumea: pelângă meşteri mari, fudui şi bogaţi, cârpaci mici, cinstiţi şi săraci.

*) „Spălatul pelincelor“ la introdus în ţara noastră tocmai domnul Onciul. Azi se vede că s'a săturat de el.

Au şi unii şi alţii drept de a trăi şi a sta sub sfântul soare. Numai că nu prea înţelegem un lucru: Ce nevoie au meşterii cei mari, de se apucă să croiască ochinci proaste ţărăneşti din piele de mănuşi? Se vede, că n'au vazut încă picior de ţăran şi nu ştiu câte drumuri trebuie el săracul să bată, până îşi agoniseşte pâinea lui de toate zilele.

Vai de cel ce îndrăzneşte să vândă ţăranului în loc de marfă bună şi ieftină alta scumpă şi proastă, că dă de dracul!

Nichifor Hartag
cârpaci politic.

O scrisoare a d. conte Bellegarde.

Câmpulung, în 11/IX 1910.

Dragă D. Doctor!

În momentul, în care depun mandatul meu, privesc de o datorie urgentă şi serioasă, de a-ţi mulţami sincer pentru încrederea pusă în mine şi pentru dragostea şi prietenia d-tale validată sub toate împrejurările şi într'adevăr mişcătoare. D-Ta eşti unul dintre acei puţini Români, cari s'au purtat cu mine tot de auna onorific şi sincer şi mi-au pus la dispoziţie ajutorul şi sprijinul lor într'adevăr fără nici o rezervă cu sacrificarea întregii lor personalităţi şi în modul cel mai desinteresat. Aducerea aminte de D-Ta, dragă d. Doctor, va fi în prima linie ceea, ce mă va reţine tot deuna, de a acompania corul acelor, cari privesc de o caracteristică principală a Românilor perfidia şi duplicitatea.

Românii sunt astă-zi un popor, care stă încă în stadiul primei copilării şi care, ca un copil, mai degrabă joacă şi face politică prin nouri, decât să lucre serioş şi să cugete clar. Faţă cu aceia, cari îl ţin în starea aceasta, fie că, spre al pute mai uşor stoarce, sau pentru-că în lipsă de vederi largi pricep rău situaţia, un politician real, care-i răpeşte iluziunile, nici odată nu poate fi plăcut. Poporul nostru, ca şi ori şi ce copil fără scut şi fără frâu va fi amăgit pe ori şi ce teren şi va îndura perderi enorme şi nerestituibile atâta vreme, până când politicianii noştri nu vor pricepe, că dintr'un popor de copii nu se pot face peste noapte bărbaţi maturi, nici chiar cu aplicarea de mijloace nenaturale şi că nu rămâne alta nimicică de făcut, decât de a-l apăra cu toată energia de toate influenţele neprielnice ale paraziţilor, a-l deprinde cu greul vieţii, a nu-l îndopa cu bomboane, pe cari nu şi le-au agonisit el însu-şi în sudoarea feţei proprii. O astfel de politică pot s'o facă însă numai ast-fel de oameni, cari n'au intenţiunea, de a participa la patrimoniul copilului acestuia într'un mod oare-care. În Bucovina însă soiul acesta de oameni e de tot rar. Aceasta o ilustrează îndestul şi felul, cum este priceput la noi antisemitismul. Aceia-şi oameni, cari eri au blăstămat cu tot dreptul practica jidovască şi au descris-o ca foarte dăunătoare, nu se sfiesc azi de loc, a lua locul Jidanilor şi a se usa însu-şi de aceea-şi practică; sistemul e însă acela-şi

și aceleași sunt pericolele ce rezultă pentru popor din acest sistem. Observă numai modul, cum este înțeleasă din partea politicianilor noștri chestiunea concesiilor; sau chestia servitutului pădurilor, care represintă cea mai prețioasă parte de avere națională, care o mai poșed Românii; mii de fălci de pământ românesc stau la dobă; mii de fălci s'ar pute câștiga în comune mixte pentru Români, ca să se formeze un teritoriu compact românesc, cu hotare fixe, cari ar trebui apoi păstrate numai decât ș'ar fi ușor de păstrat. În schimb însă noi plasăm totul ce avem și ce nu avem în speculațiuni riscate, strigăm, că ne rusificăm sau ne germanisăm și privim liniștiți, cum trece chiar în regiuni odată curat românești o gospodărie după alta în mâne străine.

Eu n'am fost de-loc sgârcit în munca și sacrificiul meu față cu poporul român și nici soția mea, care de dragul muncii acesteia a trebuit nu odată să sacrifice mult. Noi am mai balansa tot anul mereu între Rothkôgel și „goldener Engel“ etc. etc., dacă rezultatele politice ar corespunde măcar ceva jertfelor aduse. Însă a susține lupta singur față cu 90% din Bucovina este prea mult. Mi se va spune, că așteptările mele în privința aceasta au fost prea exagerate, că n'ar trebui, să fie omul așa de sanguinic etc. Alții pot fi în privința aceasta dumeriți, ei sunt proprietari mari, directori de bancă, neguțitori de lemn, profesori etc. sau chiar și simpli perde-vară. Politica este pentru dânșii o plăcută ocupațiune și ei se mulțimesc pe deplin, dacă pot să se mândrească din când în când cu denumirea unui Român ca factor poștal. Pentru mine însă este politica singura ocupație, îmbunătățirea împrejurărilor unica mea chemare și pe mine nu mă poate mulțami nici conducerea unei băcănii, nici mijlocirea de posturi.

Ce voiu mai începe nu știu de-ocamdată și nici nu-mi prea bat capul cu grijele aceste. În fine mă vor mai pute aplica unde-va în serviciul statului.

Îmbrățișându-te încă odată din toată inima, dragă d. Dr., rămân al D-Tale supus.

Bellegarde, m. p.

Gheșeftarii politici sau politicianii gheșeftari?

Un oare care jidan Blum, fost arândaș de moșii a fondului, a cumpărat cum spun gazetele, moșia Camena în preț de vre-o două milioane de coroane câștigate cu arândarea moșiilor fondului.

Aducând vestea aceasta și gazeta „Foaia poporului“, pe care o scoate partidul pentru țărani noștri, întrebă în batjocură, ce zic pizmașii acelor români, cari fac și ei speculațiuni cu fondul? Adecă nu-i mai bine să câștige bani cu speculațiuni un român decât un jidan.

Nu credem, că se află vre-un român bun, care să pizmuească pe alt român, care face speculațiuni și se îmbogățește. Din contră! Ne bucurăm în totdeauna, dacă auzim, că câștigă ceva și ai noștri. Și suntem de părere că și deputații să li ajute astorfeli de Români la speculațiile lor, ca să nu li strice străinii cei lacomi.

Însă este altă găscă în ceea traistă, dacă gheșeftarii aceștia devin politicieni, și chiar conducători de partide și se încercă rău în gheșefturi mari cu fondul, care este patronat de guvern și la care are mare trecere și putere deputatul rus Coco Wassilko, dușmanul nostru de moarte.

Un deputat și mai cu samă un conducător de partid trebuie să fie cinstit și curat ca lacrima, să aibă nrăne slobode, ca să poată arăta la nevoie, când o cere interesul poporului, și pumnul guvernului și lui Coco Wassilko, un lucru, pe care cei necinstiți, încurcați în gheșefturi, a căror bună reușită atârnă dela guvern și Coco Wassilko, nu-l pot face!

D-l Iancu Flondor, care odinioară se răsboia pe viață și moarte cu guvernul și Coco Wassilko, a intrat din nou în politică tras-împins și amestecat într'o mulțime de gheșefturi personale, ce atârnă de guvern și Coco Wassilko, de aceea el stă în fruntea partidului de doi ani cu gura închisă și mâinile legate, o figură, la a cărei vedere pe noi ne împle mila, iar pe dușmanii noștri îi înflă râsul!

Un șef de partid, ca d. Flondor, dacă ar fi avut într'adevăr mâni libere, ce n'ar fi făcut, ajutat de un Bellegarde în doi ani de zile? Ar fi răușit Coco Wassilko să facă destrăbălare între noi? A văzut în acest timp vre'un Român bucovinean, mâna de fier a conducătorului nostru politic? I-a auzit glasul de comandant, ce dă porunci și direge lupta împotriva dușmanilor?

Nimic din aceste! În schimb D-Sa singur s'a făcut din general o catană de rând. N'a colindat pe la cei deputați să-i scoată pădurile Laurei? N'a fost Laura aceasta și adevărata pricină a supărării domnului Flondor pe contele Bellegarde, care, fiind apărător cinstit al drepturilor țărănimii, nu i-a făcut d-lui Flondor pe plac? Din contră! Contele a mers în cinstea lui, necunoscută la politicianii noștri, așa de departe, încât l'a și combătut pe d. Flondor, deși i-a promis, că-l vor face pe conte marșal al țării, căci el este de părere, că servitutele din Bucovina trebuie să rămâe pe veci în mâinile țărănilor, iar nu în mâna gheșeftarilor, ori cum s'ar numi ei: Eisenkraft sau Flondor. Căci drepturile țărănimii sunt mai sfinte decât interesele unui om, fie el chiar căpitanul politic al poporului nostru. Căci s'a văzut undeva, ca cătana de rând, pe lângă că-și varsă sângele, să plătească încă cu bani pe generalii săi? Au nu cad generalii odată cu catanele învinge? Iar când înving catanele, nu culege laurii biruinței și decorațiile în numele lor numai generalul?

Supărarea d-lui Flondor pe contele Bellegarde nu numai că n'a scăzut, dar s'a făcut încă mai mare, s'a prefăcut chiar în dușmănie, pe care a avut acum prilej d. Flondor să și-o răsuflă împotriva contelui la Câmpulung (!) Când d. conte Bellegarde a dat d-lui Aurel Onciul un proiect de lege privitor la servitute, ce promise în Viena sancțiunea prealabilă (întărire înainte) a miniștrilor, ca să-l aducă înaintea dietei și să-l scoată din dietă cu glasurile deputaților, pentru ca să fie trimis la Viena spre a fi întărit de M. S. Împăratul, d-l Flondor, care a auzit de această lege a contelui, care apăra vitejește drepturile țărănilor și-i scutia

față de gheșeftari și cămătari fără inimă, a înțeles îndată, că, dacă se primește această lege de dietă, i-se strică geșefturile sale cu pădurile și deci s'a făcut bolnav în Sțorojineț, de unde i-a scris deputatului Onciul, „vestitul apărător al țărănimii“, că legea contelui Bellegarde este făurită-și împotriva sa și să n'o aducă înaintea dietei.

Și d. Onciul „strașnicul apărător al țărănimii“ și făuritor de legi, pe cari abia contele Bellegarde le poate scoate în Viena, a înădușit această lege de mare preț de dragul d-lui Flondor, stricând astfel țărănimii. Nu este oare această întâmplare o dovadă bună, că politicianul și conducătorul de partid d. Iancu Flondor a intrat în conflict (încurcătură) cu geșeftarul „Laurei“, Iancu Flondor de la Sțorojineț? Nu să cheamă asta a înhama politica la „interese personale“, lucru necinstit după „declaraarea“ hotărâtă a șefului Iancu Flondor? Coco Wassilko, duhul cel rău și neadormit, aflând că d. Flondor a învins la licitarea pădurilor fondului din Rușii-Moldavițel, să fi spus cu un zimbet drăcesc cuvintele: „acuma e al meu“!! Și nu s'a întâmplat oare așa?

Nu simțește d. Flondor cum l-a legat neadormitul Coco Wassilko în țesătura eleioasă a gheșefturilor cu fondul, (adecă guvernul!) ca și painjănul pe biata muscă neghioabă? Sau să-i mai arătăm noi încă capcana, în care s'a vârit? O putem face!

Vede-toate.

0 clarificare.

Domnul Dr. Teofil Lupu, directorul spitalului provincial din Suceava, ni-a adresat următoarea scrisoare, ca să o publicăm:

„Domnul Dr. cav. de Onciul se vede că mă ține pe mine de autor al articolului din „Revista politică“, semnat pseudonim „Dela Cozmin“, dacă-mi face cinstea, să-și descarce ura în „Foaia poporului“ și asupra mea. Nu-i vorbă, cinstea e mare, dară și primejdioasă, dacă ești băgat în seamă de un bărbat, care a trântit și scăpat cu votul său atâția miniștri, care încă din tinerețele sale e deprins a lua de urechi și ghionti baroni și grafi cu claea, și care a nimicuit pe cei mai neîmpăcați dușmani ai neamului românesc din Bucovina, căci pre d. George Br. Wassilko l-a gătit de zile, pe Nicolai Wassilko l-a făcut să mânânce o trântă după alta și la muiat într'atâta, că-i purure gata să facă toate cele ce vroește d. Dr. Aurel cav. de Onciul.

Cât de lesne trebuie să-i fie deci d-lui Dr. Aurel cav. de Onciul, să fericească pe un biet primar al unui spital cu o sănătoasă cercetare disciplinară?

Nu pentru a evita urgia, ce mă amenință, ci numai în interesul adevărului declar, că nu am scris și n'am inspirat articolul sus amintit din „Revista politică“ (D. Dr. Teofil Lupu nu știe nici cu spatele cine-i autorul articolului din chestiune, care l-a supărat atât de mult pe d. Dr. Aurel cav. de Onciul. N. R.)

Îi mulțămesc d-lui Dr. Aurel cav. de Onciul, că mi-a dat prilejul să stau cu d-sa la vorbă, ca să-l pot

lămuri întru cât-va asupra legăturii mele cu d. conte.

Nu mi-a impus nici titlul de graf, nici bogătanul în persoana contelui Bellegarde, ci mi-a impus și insuflat respect și venerațiune, omul absolut onest și fără de prihană, caracterul integru, inima nobilă și dragostea curată și disinteresată pentru bieții noștri munteni, pe cari d. Onciul îi socoate tâmpiți în judecată prin o robie politică de patruzeci de ani, pentru-că au dat cea mai strălucită dovadă de istețimea minții lor, alegându-l pe d. conte Bellegarde deputat al lor în sfatul împărăției.

Voi trece peste asemănarea trivială, ce-o face d. Dr. Aurel cav. de Onciul (se vede, că pe basa faptelor proprii N. R.) între deputație, muere și ibovnică. Să vedem însă, ori de muntenii noștri au fost în adevăr tâmpiți, pentru-că au ales deputat pe d. conte Bellegarde cu atâta covingere și însuflețire?

D. Dr. Aurel cav. de Onciul poate să deie singur răspuns la întrebările următoare:

Al cui este meritul, că s'a deschis în Câmpulung liceul esistent în forma lui actuală și s'a zădărnicit înființarea unui liceu jidovesc? Nu oare a d. conte Bellegarde? (De bună samă nu a d. Dr. Aurel cav. de Onciul. N. R.)

Care dintre deputații țării noastre s'a întrepus vre-odată cu atâta stăruință și ispravă pentru desrobirea economică a poporului nostru și pentru stărpirea cămătarilor, cari erau pe cale, să robească nu numai pre munteni dară și țara întreagă? (D. Dr. Aurel cav. de Onciul nici frate-său Titus, nici cumnatu-său Dr. Floarea Lupu n'au făcut aceasta. N. R.) Uitata-au d. Dr. Aurel cav. de Onciul în timp atât de scurt, care dintre deputații țării noastre a stăruit mai cu ispravă pentru sancționarea noilor reforme introduse, a legilor electorale, a regulării salarilor învățătoresți etc? (De nu era contele Bellegarde deputat, învățătorimea noastră și astă-zi încă ar fi mâncat răbdări prăjite. N. R.)

Care din deputații noștri s'a întrepus cu atâta stăruință și energie pentru salvarea echivalentelor de servitute, unica avere națională românească, pentru muntenii noștri, cari fără de aceste vor deveni lipiți pământului de săraci? (D. Dr. Aurel cav. de Onciul la care se potrivește vorba ceea, laudă-te gură, că te-oi spinteca, n'a făcut aceasta N.R.)

Este fapta aceasta a d-lui conte Bellegarde de interes particular, numai pentru binele unuia sau al altuia, scăpătat din vina s'a proprie și mai pe jos decât slatina?

Este tendința d-lui conte Bellegarde, de a stărpi corupțiunea din țară, și-a rădica nivelul moral al poporului, condamnabilă, și nu merită sprijin? (În ochii d-lui Dr. Aurel cav. de Onciul și a cumnatu-său da respective nu pentru-că frustrează afaceri, mârșave private. N. R.)

Dacă d. conte Bellegarde a zis, că în țară la noi nu se face nimic fără de Vasilceni, și dacă a desaprobat scrisoarea făimoasă a d-lui Dr. Aurel cav. de Onciul, adresată mareșalului țării, d. George Br. Wassilko, a probat cu ageră prevedere, că nu d. Dr. Aurel cav. de Onciul este bărbatul, care ar pute duce lupta

pentru mântuirea neamului nostru la sfârșitul dorit. Dată fiind duioasa armonie și tainica pregătire de reciprocă înțelegere și cooperare între d. Dr Aurel cav. de Onciul și între Vasilceni, precum rezultă destul de lămurit din articolele publicate în „Foaia poporului“, n'a fost oare d. conte Bellegarde ca și mulți alții în drept să bănuască, că lupta începută cu atâta inverșunare de d. Dr Aurel cav. de Onciul în contra Vasilceniilor n'a fost sinceră?

Dacă muntenii noștri s'au încărcat de rușine alegând pe un „străin“ de neam și lege de deputat, nu s'a făcut și d. Dr. Aurel cav. de Onciul partaș de aceeași rușine, candidând pe d. conte Bellegarde pentru demnitatea de mareșal al țării, și n'a pățit oare aceeași rușine și șeful partidului nostru național, d. Iancu cav. de Flondor, care a declarat d-lui conte Bellegarde, că chemarea lui la demnitatea amintită este un punct cardinal din programul partidului național pentru combaterea lui Coco Wassilko, a corupțiunii și a abuzurilor și, dacă nu va isbuti, și-a lua nevasta și copiii și va părăsi pentru totde-auna această țară nefericită?

Trecerea d-lui conte Bellegarde la ministri, zici d-ta, d. Dr Aurel cav. de Onciul, era puțină, mai puțină chiar decât a fiecărui alt deputat. Cine să creadă aceasta? Nu-i aceasta evident o sugerare proprie? (D. Dr Aurel cav. de Onciul este dușman al adevărului și prieten al minciunilor celor mai gogonate. N. R.)

Și în urmă să-mi mai permită d. Dr Aurel cav. de Onciul și întrebarea: Este oare bine și prudent, că ai noștri, cei de la putere, să tot terorizeze pe cei, ce li par neîndemânateci cu amenințări și denunțări, pre primari cu disolvarea comitetelor comunale, de pilda pre cel din Dorna, și cu aspre cercetări, pe funcționari cu cercetări disciplinare, pe cei scutiți de milele bugetului țării sau al statului cu denunțări de fapte difamante și imorale? (Pentru d. Dr. Aurel cav. de Onciul și cumnatu-său nu sunt toate aceste corupție, ei acopăr mișeliile, dacă făptuitorii sprijinesc întreprinderile lor. Ei trâmbiță în lumea mare, că mișei sunt oameni cinstiți, dacă sunt instrumente în mânele lor. N. R.)

Ajunge-vom oare pe calea aceasta când-va, la o înțelegere și temeinică organizare?

De insultele, ce mi li-ai adresat, d. Dr. Aurel cav. de Onciul, aflu de superflu să mă apăr.

Dr. Teofil Lupu.

Rectificare. I. Nu este adevărat că am comis o greșală când am comis o greșală când am întabulat ca proprietate a Comunei Câmpulung locurile și pădurile, specificate în cărțile tabulare și că astfel eu aș fi păgubit pe Câmpulungenii îndreptățiți la servitute, ci este adevărat că Câmpulungenii, atât cei îndreptățiți, cât și cei fără drept la servitute, purtând de decenii întregi procese cu domeniul statului, cămara, au făcut în fine cu scest domeniu în ziua de Sept. 1865 o învoeală în scris, care a fost aprobată în ziua de 9 Sept. 1865 Nr. 465 de către guvernorul țării. La a-

ceastă învoeală Câmpulungenii au fost reprezentați prin bătrânul Eudoxiu Hormuzachi, mareșal al țării, și prin alți 5 plenepotențieri aleși de dânșii. Cu această învoeală amândouă părțile contractante au fost pe deplin mulțămite, ceea ce au și declarat formal. În articolul III al acestei învoeli se declară că prin ea sau curmat între Cămară și Câmpulungeni toate procesele pedente pentru locuri și pentru drepturile de servitute, și Cămara a cedat comunei Câmpulung, ca echivalent și ca vecinică proprietate teritoriul de 7149 de jughere și 1261 de stânjeni pătrați, și anume 5464 j. 52 st. situate pe teritoriul comunei Fundul-Moldovei, și 703 j. 989 st. de pe teritoriul Ciocanești și Fundul-Moldovei, ear prin art. XXIV al învoelii s'au stipulat cu înțelegerea amânduror părților, că numai Comuna Câmpulungului să fie întabulată ca proprietară a celor 7149 j. 1261 st.

Prin urmare, eu ca judecător am fost silit să țin samă de învoeala numită și să urmez dorinței și voinței fixate în învoeala de către amândouă părțile contractante.

Din aceasta urmează însă că nu eu am făcut o greșală și că nu eu am păgubit pe îndreptățiți, ci doară cei ce au făcut învoeala, dacă nu cumva vor fi avut și ei motivele lor juste a purcede precum au purces. Aceste motive le-am lămurit într'un articol ce l'am irimis în 27. Oct. a. c. Redacției acestui ziar spre publicare, dar care nici până astăzi nu a apărut.

II. Nu este adevărat că în învoeala numită ar fi cuprinsă și stipulațiunea că din cele 7149 j. 1261 st. ar forma 5464 st. echivalentului de servitute al țăraniilor câmpulungeni, ci

este adevărat că toată învoeala nu amintește nimic despre aceasta, ci zice numai că din cele 7149 j. 1261 st, cedate comunei Câmpulung, 5464 j. 52 st. sunt situate pe teritoriul acestei comuni, ear restul pe teritoriul Eundul-Moldovei și Ciocanești.

III. Nu este adevărat că în „alienatul“ XXLI al învoelii s'ar spune lămurit că gospodăriile îndreptățiți, 640, au dreptul să se folosească pentru lemne de ars și clădit precum și pășune de pe cele 5464 j., ci

este adevărat că un „alienat“ — scriitoriul a voit să zică alineat — XXLI. nu există în toată învoeale, căci ea cuprinde în total XXXI de articole, ear ce se atinge de afirmațiunea privitoare la cei 640 de îndreptățiți, în toată învoeala nu este cuprins nici un unic cuvânt care ar indica numărul îndreptățiților și nici articolul XXV nu indică numărul lor, căci prin acest articol al învoelii să stabilește că Comuna Câmpulung în decurs de 40 de ani dela primirea în posesiune a locurilor cedate, sau dacă va fi întabulată, în decurs de 6 ani după întabulare, nu are dreptul să vândă sau să însărcineze aceste locuri fără consimțământul Cămarii. Escepție dela această stipulațiune fac numai 600 de jughere. De acestea are comuna voc să dispue cum și când va dori, și anume spre acel scop, ca, dacă persoane singuratice s'ar rădica cu oareșicare pretenziuni îndreptățiți, ele, prin consiliul comunal al orașului Câmpulung, să fie despăgubite cu părți din aceste 600 jughere.

Cu privire la art. VIII din învoeala pe care îl amintește autorul articolului din Revista politică, trebuie să constatem că comuna Câmpulung, în acest art., a luat asupra sa îndatorirea de a răspunde pentru ori ce pretensiuni de servitute ce ar avea Câmpulungenii față de Cămară.

Ori de a împlini comuna această îndatorire, rămâne la judecata îndreptățiților, dar eu, ca judecător, nu am avut nici un drept să mă amestec în această afacere internă, știu însă că după dreptul de învoială, comuna a recunoscut îndatorirea sa, s'a pus la cale cu îndreptățiii și amândouă părțile au ales un tribunal de arbitri — așa numita comisie de compromis, — care a avut să cerceteze, să resoalve pretenșiunile îndreptățiților și să-i mulțamească. Această comisie a lucrat câțiva ani, a mulțamit pe câțiva Câmpulungeni, dar a adormit și afacerea a ramas baltă. Acest tribunal de arbitri ar trebui să re'nvie și să ducă lucrarea la capăt, dacă nu e prea târziu.

Teodor V. Stefanelli.

Știri mărunte.

Prea venerabilitatea Voastră! Din incidentul împlinirii a 50 de ani de preoție a Inalt Prea Cuvioșiei Sale Archimandritului de scaun, Miron Calinescu, a hotărât adunarea preoțimei, ținută miercuri, în 2 Noembrie (20 Octomvre), a. c. în Cernăuț, o serbare solemnă pe ziua de marți în 9 (22) Noembrie a. c. cu următorii program:

1. Marți, în 9 (22) Noembrie a. c. liturgie festivă în sobor, celebrată de 12 protopresviteri (vicari) cu doi diaconi, la care liturgie se vor rosti și două predici festive în ambele limbi.
2. După terminarea sf. liturgii pornire în convoiu cu trăsurile spre reședință.
3. Felicitarea iubilantului în ambele limbi din partea protopresviterilor districtuali Artemi Berar și Ioan Ostășec.

Având în vedere meritele cele mari ce și le-a câștigat acest Inalt dignitar pentru biserică și națiune, apelăm la toți prea venerabilii părinți, să binevoească a participa la această festivitate.

Comitetul festiv.

Avram Ioan, Berar Artemie, Bărguan Roman, Cav. de Bejan Emilion, Burac Dimitrie, cav. de Boloșescul Georgi, Bucevschi Ioan, Cozarisciuc Vasile, Cozac Orest, Dan Dimitrie, Hocman Dionisie, Hostiuc Ioan, Hostiuc Grigori, Iliuț Michael, Ivanovici Stefan, Ivanovici Ilarion, Lomicovschi Nicolai, Maghior Vasile, Mironovici Onofrei, Morar Constantin, Ostășec Ioan, Patraș Ioachim, Pavel Stefan, Petriuc Teodor, Percec Zaharie, Polonic Teodor, Sbiera Constantin, Semaniuc Teodor.

Conveniere socială. Societatea Doamnelor române din Suceavă aranjează în ziua de 20 Noemvre a. c. în loc o conveniere socială înbinată cu dans în localitățile clubului român.

Inceputul la oarele 8 1/2 seara. Intrarea de persoană 1 cor. Venitul curat este menit pentru sprijinirea copilelor sermane de la școalele românești din loc.

Binevoiască onoratul public românesc a da concursul său acestei întreprinderi de binefacere.

Vicepreședinte al tribunalului din Suceava va fi după cum se vorbește, consilierul de tribunal din Cernăuț, d. Dr. Handl, acela de care am mai vorbit în unul din numerii precedenți ai foii noastre, pentru-că a fost recomandat de presidiul tribunalului din Suceava și propus de presidentul curții de apel din Lemberg. D. Dr. Handl pune toată lumea în mișcare, ca să ajungă la postul amintit, cu toate că-i lipsesc calitățile necesare. Știm sigur, că d. Dr. Handl, deși are un atestat eliberat de o persoană incompetentă, nu știe de fel limba română, care-i de necesitate absolută pentru orisicare funcționar la tribunalul din Suceava. D. Dr. Handl este un adversar pronunțat al Românilor și un amic declarat al Jidanilor. Ca membru în senatul personal al tribunalului Cernăuț, el a votat la calificațiunile din luni a. c. pentru reducerea calificațiunii tuturor funcționarilor români și pentru ameliorarea calificațiunii tuturor funcționarilor evrei. Subiectivitatea judecății d-lui Dr. Handl este deci evidentă. Dacă va judeca tot așa și în procesele dintre Români și Jidani, vom ave o justiție admirabilă. D. Dr. Handl, care a fost pedepsit pentru o contravectiune din codul penal, a mai fost și relegat ca student încă dela o universitate, pentru-că a fost complicat în o facere nepatriotică sau de altă natură scârnăvă. Buni funcționari propun autoritățile competente pentru tribunalul din Suceava!

De ale postei. D. Teodor Andrișan din Costișa ni se plânge, că ziarul nostru, care ni-a fost înapoiat cu nota, că adresatul refuză primirea, fără știrea și consimțirea sa, ni-a fost rănturnat. Ne rugăm deci la direcția poștelor să dispună cele necesare, ca să nu ne plângem la instanțele superioare.

Posta redacțiunii. Mulțamim tuturor abonenților, cari au binevoit să ni trimită scrisori de aderență și de încurajare; eară pre d. corespondenți îi rugăm să ne scuze, că n'am publicat încă corespondențele primite din cauza lipsei de spațiu.

Din Câmpulung. Ni se scrie, că candidatul de deputație, d. Dr. Reuț deaceea n'a cumpărat casa, ce-a neguțat-o la Simche Dawid din Câmpulung, pentru-că d. conte Bèllegarde n'a vroit să-i dea suma de 14.000 coroane cerută de Rosa pentru scopul amintit.

Correspondentul nostru ne mai împărtășește, că Muntenii ca și candidatul lor de deputație, d. consilier Reuț, au frică de—mătura Rosei.

Primim telegrama:

George Boncheș proclamat candidat de adunările din Câmpulung și Dorna.

Candidatul d. Dr. Reuț păcălit!

Fiind numărul deja sub tipar, vom reveni în cel proxim.